

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Neminem debere scandalizari, si innocentes persecutioné patiátur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

130 *Cap. XIV. Morborum ac mutilationū causas indagandas esse,*
veteres communesque querelas comperere. Intraturus quidam
in templum, vidit plurimos ante fores jacere mendicos, audiuit-
que eos, diuersa facundia, conditionis suæ miseriam deplorantes.
Inter illos alij pedis, alij cruris, alij manus aut brachiorum jactu-
ram, alij varias corporis plagas, declamatoria voce lamentaban-
tur. Interrogauit, vnde tot vulnera ac vulnerati essent, in paci-
fica ciuitate? Vbi intellexit eos è castris, immò ex acie illuc im-
portatos. *Iam non miror, dixit; consuetum est, ut in militia ab hoste*
eiusmodi honoraria reportentur. Quoniam autem & vulnerati in-
ter ægrotos non immeritò computantur, neque putandum est, si
Luc. 21 18. sine diuina prouidentia ne capillus quidem de capite nostro pe-
rit, DEVM permittere, vt sine iustissima causa pedem amittamus,
crus frangamus, oculum perdamus, caput lædamus; aut alius no-
bis plagam imponat: prius quàm ad singulas causas accedamus,
obiter videndum est, cur hominum custos mutilationes, cædes;
prædationes, aliaque talia fieri permittat; & quidem non tantum
in meritos, sed etiam in innocentes.

III.
Ioan. 16. 1.

Cùm Christus Apostolis multas persecutionum procellas
subeundas vellet prædicere, dixit: *Hæc locutus sum vobis, vt non*
scandalizemini. Absq; synagogis facient vos. Sed venit hora, vt omnis,
qui interficit vos, arbitretur, obsequium se prestare Deo. Similis erat
Christus parenti filium suum in militiam dimittenti, neq; igno-
ranti, dulce esse bellum inexpertis. Is enim paternè præmonet
euntem, alia reperitur, quàm sibi imaginetur; vigilandum,
frigus, æstus, famem, sitim sustinendam, denique non tantum
imbres aquarum, sed telorum, & plumbearum glandium nimbos
etiam excipiendos; vulnera expectanda, sanguinem profunden-
dum; mortem ipsam contemnendam. Hæc talia illi prædicat
prouidus parens, nec illico, vbi asperum quid est sensurus, ad ma-
ternum suum, deserta statione, domum cogitet reuerti. Sic &
Christus gnarus, tela præuisa minùs ferire; discipulos suos com-
pellans admonet exilij, ejectionis, mortis. *Hæc locutus sum vobis,*
ait, vt non scandalizemini. Expectabitis, vt homines vobis obuiam
prodeant, hospitiumque vltro offerant, quemadmodum audistis,
Gen. 18. 3 & Abrahamum, aut Lotum Angelis obtulisse; ac contrarium eue-
19. 24. niat, *absq; synagogis facient vos, vt etiam inde excludamini, quò*
omnes

omnes admittuntur. Sperabitis, ut vos, tamquam legatos DEI, honorificè tractent: at cōtumelijs afficient, colaphos infringent; at flagellabunt, & sauciabunt vos; & morte pessima multabunt. *Hac locutus sum vobis, ut non scandalizemini.* An non recordamini, hunc, ab initio Mundi hominibus & Deo morem fuisse, ut illi bonos malè tractarent, Deus autem sanctos suos de ipsis malis coronaret? Sic innocentem Abel, invidus Cain; pium Iacob, crudus Esau, virgineum Ioseph crudeles fratres; sæni Ægyptij mansuetum Moysen & Israëlitas; Saul Dauidem, Iezabel Eliam afflixit; & hodie quoque improbissimi quique vitæ probatæ homines persequuntur. Ut enim aquis ignes, & ignibus aquæ aduersantur, ita inter probos improbosque dissidium facit morum dissimilitudo. Quæ ipsa commendat innocentes. Si enim impijs similes essent, desinerent esse innocentes. Non splendet virtus, si non exerceatur. Quare vel ipsi Diabolo aliquid in Iob permit- tendum fuit, ut patientia eius orbi terrarum ostenderetur. Ita- que *hac locutus sum vobis*, ait Christus, *ut non scandalizemini.* Nam, ut virtus vestra, velut aurum in igne probetur, tamquam oues à lupis lacerabimini. Ego ipse per spinas vos, non per rosas ad cæ- lum ducam.

Quòd si ergo scandalizari nemo debet, cùm videt affligi innocentes, quantò minùs nos offendi decet, si Deus reos casti- gat? Ita est, non licet, cùm aliquem videmus in aduersa incidisse, illico cogitare, aut iudicare, multoquè minùs dicere, eum sce- lere aliquo insigni id commersisse, aut improbitatem illius à di- uina æquitate castigatam esse, quemadmodū Melitenses temerè & censuerunt, & dixerunt, cùm viderent viperam de manu Pauli pendentem; verùm multò indignius est, ut de Deo malè cogite- mus, quasi, aut iniquus sit, aut in rebus humanis curandis negli- gens & improvidus. Iusti, in dubijs rebus aiunt: *Iustus es, Domine, & rectum iudicium tuum.* Tametsi ergo neminem improbitatis condemnent, cùm vident mala mortalibus accidere; iustitiam, tamen nihilominus diuinam numquam accusant, neque se sibi in- casu repentino scandalizari. Ita enim secum rationantur. Si homo iste deliquit, quod Deo notum est, cur non puniatur? Si innocens est, cur non exerceatur? Dux belli, quorum fidem ac

IV.

Act. 28, 47

Psal. 118, 137